

Broj 5 - Godina 5 - Školska godina - 2012./2013.

MENDULA

list učenika OŠ Voštarnica-Zadar

TEME BROJA:

Zapošljavanje uz podršku

Učenje kroz svakodnevicu

**Razgovor s Lauren Rudić,
edukatorom-rehabilitatorom iz SAD-a**

Sadržaj

1. Naslovnica
2. Sadržaj
3. Uvodnik
4. Dan škole - Svečana priredba povodom 35. godišnjice OŠ Voštarnica-Zadar
5. Brže, više, jače - Dan izvannastavnih aktivnosti
6. Čarolija likovnog susreta - Likovna kolonija 2012.
7. Na početku školske godine
Olimpijski dan
Smotra tradicijske baštine
8. Promicanje pisane i izgovorene riječi – Zadar čita 2012.
9. Vjeronaučni kutak: Godina vjere
10. Zahvala na kruhu svagdašnjem i plodovima zemlje
11. Županijska smotra učeničkih zadruga u Preku
Smotra učeničkih zadruga u Primoštenu
12. Školsko sportsko društvo Leptirić
- 13 - 14. Izlet u Nin
Jesenji dan u Zagrebu
15. U kazalištu lutaka - tvornici mašte
16. Vijesti iz Benkovca
17. Izložba likovnih radova: Krugovi II
- 18.–19. Sretan Božić
- 20.–21. 6. likovna kolonija
22. – 23. Kineziterapija: Pilates vježbe
24. – 25. Razgovor s Lauren Rudic, edukatorom-rehabilitatorom iz SAD-a
26. - 27. Zapošljavanje uz podršku
28. -29. Donacija Tankerske plovidbe d.d.; Donacija EVN Croatia Plina; Donacija HOK-a;
Humanitarni koncert Ivana Dražovića; Dar Matice Zadrana; Odlazak u mirovinu
30. Interpretacija dječje priče u nastavi
31. – 32. Učenje kroz svakodnevnicu
33. Postavljanje granice – disciplina sa srcem
34. Dragog gosta nikad dosta
35. Jednom davno bio jedan ... nijemi film
36. Kreativna radionica: Izrada ukrasa od prirodnih materijala - morske naplavine
37. Karnevalsko vrijeme
- 38.- 39. Fotostrip: Opasna prehlada
40. Mi u medijima

Mendula

List Osnovne škole Voštarnica-Zadar
Školska godina 2012./2013.

Autori

Učenici i učitelji Osnovne škole
Voštarnica–Zadar

Izdavač

Osnovna škola Voštarnica–Zadar
Ivana Meštrovića 3, Zadar

Za izdavača

Ravnateljica Irena Dukić, prof.

Uređivački odbor

Helena Kuzminski, prof.
Ivana Birsa, prof.
Ivanka Čirjak, dipl. vjeroučiteljica
Frane Janjić, učenik
Dominik Vukić, učenik

Urednik

Danijela Petani, prof.

Jezični ispravci

Danijela Petani, prof.

Naslovna stranica

Dolazak proljeća
Fotografirao: Paweł Szymański

Dizajn i priprema za tisak

Knjigovežnica Jelica
Sestrunjska 3, Zadar

Tisak

Knjigovežnica Jelica
Sestrunjska 3, Zadar

Naklada

300 primjeraka

Zahvaljujemo Gradu Zadru na podršci

UVODNIK

Drage čitateljice i čitatelji,

iznimna mi je čast i zadovoljstvo u petom jubilarnom broju našeg školskog lista Mendula pisati uvodnik jer sam list je važan projekt škole koji je ne samo zaživio, već se razvio i postao sastavni dio naše svakodnevice, a i dalje ostao važan i dragocjen kao prvog dana. Usudila sam se pomisliti da može biti zanimljiv i čitljiv svakom čitatelju, a ne samo onima koji su na neki način povezani sa školom. Ima svoju informativnu vrijednost, ima u njemu razigranosti i lepršavosti jer to je list mladih. Učitelji su u njemu s čitateljima podijelili svoja dragocjena znanja, dar za lijepo pisanje i prenijeli emocije kojima su bili obojeni pojedini događaji. Uredništvo su oni koji su, kako sama riječ kaže, stavili sve u red i uredovali kad je trebalo, a opet bili najveći entuzijasti kad je o listu riječ. U njemu se sve stopilo u zajednički duh škole koji stvaraju svi zajedno, učitelji i učenici te prijatelji škole. Svaki pojedinac svojom osobnošću i posebnošću. List će biti uspješan ukoliko učenici za njega kažu: „Sve to što je u njemu prikazano mi smo učinili, to je naš list, to smo mi i naši učitelji!“ Fotografije govore koliko i riječi, pa i oni koji još ne znaju čitati ili osobe koje ne poznaju hrvatski jezik, mogu ga isto dobrim dijelom razumjeti. On može predstaviti školu brže i vjernije od bilo kojeg usmenog izlaganja ili čak jednokratnog posjeta školi jer ima tu sjajnu vremensku dimenziju da bilježi niz trenutaka kroz cijelu godinu. Što god se važno dogodi, sveprisutan je i ništa ne može pobjeći oku našeg vjernog promatrača, gledamo se u njemu kao u zrcalu. Daje nam mogućnost da se obradujemo svojim već zaboravljenim uspjesima, a to je najbolja motivacija za dalje.

Što je obilježilo rad škole u posljednjih pet godina?

Škola je prepoznatljiva po svom školskom listu Mendula, Učeničkoj zadruzi Mocire, Školskom sportskom društvu Leptirić, šest likovnih kolonija unazad posljednjih šest godina, Danu otvorenih vrata (unazad osam godina se organizira), zapaženim nastupima dramske sekcije, brojnim projektima koji se u školi svake godine provode (npr. suradnja s redovnim školama, briga o zdravlju zubi i usne šupljine, ekologija, Dani kruha, Karneval i dr.). Sva četiri razvojna plana škole koja smo imali kroz posljednje četiri godine bave se unapređenjem nastave i metode u nastavi. Zašto? Zato jer nam je to osnovna djelatnost, zbog toga smo tu da bismo učenicima pružili što kvalitetniji odgoj i obrazovanje, a za to je potrebno koristiti najsuvremenije metode i sredstva. Kad smo educirali učitelje i nabavili sredstva, pristupili smo procjeni kvalitete nastave kako bismo utvrdili na što ćemo staviti naglasak kod daljnjeg unapređenja nastave. Namjera nam je do maksimuma razviti potencijale i kompetencije naših učenika, učiniti ih sposobnim za što samostalniji život, a ako je moguće i rad. Mendula je naš spomenar, čuvar naših sjećanja, događaja iz naših života i rada, baš kao što se neke stvari mogu sačuvati od zaborava samo u pjesmi ili priči, tako i on čuva naše uspomene i one male stvari koje život znače!

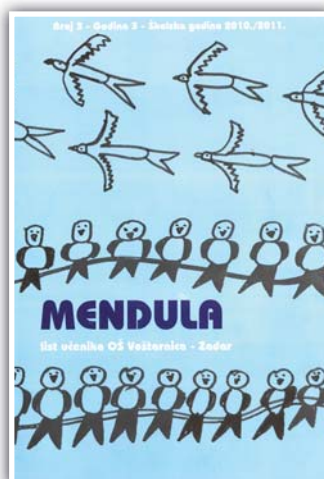
Ravnateljica,
Irena Dukić, prof. def.

Mendula 1
šk. god. 2008./2009.

Mendula 2
šk. god. 2009./2010.

Mendula 3
šk. god. 2010./2011.

Mendula 4
šk. god. 2011./2012.

DAN ŠKOLE

Svečana priredba povodom 35. godišnjice OŠ Voštarnica–Zadar

Svaka obljetnica je kao rođendan. Dođu nam dragi ljudi, prisjećamo se najljepših zajedničkih trenutaka, sve je puno poklona, smijeha i pjesme. Naravno, s vremenom nerado spominjemo godine, a Ustanova je vrijednija što ima više godina iza sebe. Tako je i naša škola proslavila svoj 35. rođendan. Nije mala stvar! Ne možemo ni zamisliti koliko je dječjih koraka, osmijeha i simpatija kroz nju prošlo u ovih 35 godina. Prava prilika da se svega toga sjetimo i da na svečani način obilježimo trideset i pet godina naše škole kao samostalne ustanove bila je 16. svibnja 2012. godine u Kazalištu lutaka Zadar. Na samom početku pozdravila nas je naša ravnateljica Irena Dukić. Prisjetila se nekih starih dana, te dala osvrt na našu školu danas. Time je svečanost mogla početi. Našu proslavu uveličali su brojni gosti. Svojim izvedbama oduševili su nas: mladi zadarski tenor Ivan Dražović, Lara Brkić i Mateo Šimac - učenici OŠ Š. K. Benje, učenici 1. razreda OŠ Smiljevac, KUD Debeljak, pjevač Duje Stanišić i klapa Kožino, plesna udruga U pokretu, klapa Vir.

Duje Stanišić s učenicima

Igrokaz Nijemi film

Učenici OŠ Valentin Klarin

I mi kao domaćini imali smo se čime pohvaliti. Nitko nije ostao ravnodušan na plesne točke Pustinjska ruža i Ai se eu te pego koje su naši učenici uvježbali sa svojim učiteljicama, a daleko najveći pljesak su dobili nakon igrokaza Nijemi film. Takve izvedbe se ne bi posramili ni puno ozbiljniji glumci od njih. Ovom prilikom su se predstavili i naši sportaši sa svojim Školskim sportskim društvom Leptirić, koji nas svake godine razvesele mnoštvom medalja s Državnog sportskog natjecanja za učenike s teškoćama u razvoju. Također se predstavila učenička zadruga Mocire. Na svečanosti je promoviran i četvrti broj školskog lista Mendula. Imali smo priliku zahvaliti se i učenicima OŠ Valentin Klarin iz Preka i njihovoj vjeroučiteljici Ivi Lilić-Pekas koji su nam donirali novac koji smo iskoristili za kupnju terapijskog tricikla. Puno im hvala! Na kraju, nakon plesa, pjesme i zabave nije nam ništa drugo ostalo nego da se nadamo da ćemo se vidjeti i dogodne u ovako lijepom društvu. A našoj školi želimo još puno uspjeha i zadovoljnih lica učenika, njihovih učitelja i roditelja. Sretno!

Priredila: Učitelj edukator-rehabilitator, Irena Fuštin, prof. def.

Učenici OŠ Smiljevac

KUD Debeljak

BRŽE, VIŠE, JAČE

DAN IZVANNASTAVNIH AKTIVNOSTI

Dominik predstavlja našu školu

Gradonačelnik Zvonimir Vrančić i Lucija

Karate

U obilježavanju Dana izvannastavnih aktivnosti u organizaciji grada Zadra sudjelovali smo 6. lipnja 2012. godine. Zajedno s drugim školama predstavili smo se pod motom „Brže, više, jače“. Program kojemu je nazočio gradonačelnik Zvonimir Vrančić započeo je paljenjem olimpijskog plamena na Poljani Ivana Pavla II. Najuspješniji učenici generacije nosili su baklje, a svojom impresivnom odjećom priredili su nam trenutke za pamćenje. Našu školu predstavili su učenici Lucija Mijolović kao najuspješnija sportašica i Dominik Vukić kao najbolji učenik. U prvom dijelu programa na Forumu privukli smo brojne gledatelje raznovrsnim točkama koje su priredili naši učenici uz pomoć učiteljica i roditelja. Vođeni izrekom „U zdravom tijelu, zdrav duh“ željeli smo skrenuti pozornost na važnost tjelesne aktivnosti za zdravlje, a to smo dočarali plesom, igrama, vježbom, rekreativnim aktivnostima, pjesmom i glumom. Tako se učenica Sara Marinović sa svojim vježbačicama pobrinula za bolju tjelesnu formu i kondiciju. Poput pravog nutricioniste, učenik Mateo Paško Bašić nas je savjetovao kako se trebamo pravilno hraniti kroz piramidu zdrave prehrane. Prisutni su također mogli uživati u boks-meču između učenika Matea Čirka i Olivera Baričevića. Za zabavu i smijeh su se pobrinule ekipe iz „Vesele štafete“ noseći vrlo spretno različite predmete s jednog kraja na drugi, te igrokaz „Antin izbor“ učenika PO Benkovac. Naš *Karate Kid* Oliver Baričević pokazao nam je kako snažnim i spretnim udarcem prepoloviti naslagane cigle. Na samom kraju smo se zabavili potezanjem konopa, tradicionalnoj sportskoj disciplini u kojoj su se natjecali Mateo, Filip, Ivica, Ivan, Kristofor, Ante, Damir, Miloš i Josip. Uz pjesme o našem gradu, pozvali smo naše prijatelje na druženje i dogodine. U drugom dijelu programa koji se odvijao u Hrvatskom narodnom kazalištu, sudjelovala je naša dramska skupina s igrokazom „Nijemi film“ koji su uvježbale učiteljice Ana Milković i Ivana Birska. Tijekom programa gradonačelnik je uručio pohvalnice i prigodne poklone učenicima koji su imali najviše uspjeha na državnim natjecanjima, a među kojima je bila i naša učenica Lucija Mijolović. Ponosni smo na sve učenike i učiteljice što je naše sudjelovanje u manifestaciji bilo uspješno.

Priredila: Učitelj edukator-rehabilitator, Tina Colić, prof. reh.

Naprijed naši

Paljenje Olimpijske vatre

Publika s užitkom prati naš program na Forumu

ČAROLIJA LIKOVNOG SUSRETA

LIKOVNA KOLONIJA 2012.

Rad učenika 3. r. Škole primjenjene umjetnosti i dizajna iz Zadra

OŠ Voštarnica-Zadar bila je organizator jednog od njenih najznačajnijih događaja školske godine – Likovne kolonije koja se održala 19. i 20. travnja 2012. godine. Susret, iako šesti po redu, uvijek je svjež i neponovljiv. Godina može biti duga ako s nestrpljenjem nešto čekamo, a vjerujem da upravo svi tako osjećamo za ovu manifestaciju, od učenika i djelatnika

Pozdravni govor ravnateljice

škole do vjernih i nadahnutih umjetnika. Ove godine su nas počastili svojim sudjelovanjem ovi umjetnici: Mate Ljubičić, Karolina Kulier Čulina, Zvonko Čulina, Silvijana Dražović, Dijana Marić, Senka Radić, Ines Jurin, Lella Sambunjak, Boris Žuža, Zoran Debelić, Margit Magyeri Zubčić, Bruno Perinčić te Julije Jelaska. Po prvi put na Likovnoj koloniji stvarali su Tomislav Košta, Stipe Grgić i

Kristofor uživa u slikanju

Dragan Jelavić, a Bruno Perinčić je uz sliku nastalu na koloniji donio na poklon i svoje djelo Žena u narodnoj nošnji. Vjerni financijski oslonac naše kolonije je Euroherc pa im ovim putem čitava škola na čelu s ravnateljicom Irenom Dukić zahvaljuje na njihovoj pomoći i suradnji. Škola primjenjene umjetnosti i dizajna iz Zadra se također uključila kao vanjski suradnik. Zajedno s profesoricama Bojanom Vukojević i Lidijom Biočić učenici trećih razreda te škole su osmislili i oslikali kulisu na temu „Brže, više, jače“ za Dan izvannastavnih aktivnosti u organizaciji grada Zadra kao poklon učenicima ove škole. Zajedništvo, suradnja, pozitivnost su samo jedan od domino efekata kolonije. Njen učinak kroz ples i igru boja, linija i ploha djeluje poput zakopanog blaga unutar svih nas. Što se više prepuštamo,

sjaj tih dragulja nas sve više i više obasjava. Sve one granice koje postavljamo u našim životima, posebno između djece i odraslih, ruše se poput kula od pijeska. Ono što ostaje, što je najbitnije, je osjećaj ispunjenja i saznanje da nismo baš tako različiti.

Priredila: Učitelj likovne kulture, Martina Brčić, prof. likovne kulture

Karolina Kulier Čulina

Zajednički rad na slici

NA POČETKU ŠKOLSKE GODINE

Povodom početka školske godine 2012./2013., u ponedjeljak 3. rujna, dvadeset i devet osnovnih i srednjih škola u Republici Hrvatskoj posjetili su predstavnici Ministarstva znanosti, obrazovanja i sporta. Našu školu posjetile su Sabina Glasovac, savjetnica ministra i Sanja Polić, šefica kabineta ministra koje su razgledale školu, upoznale se s djelatnicima te se i zadržale u ugodnom razgovoru. Tom prilikom našim gošćama darovana je umjetnička slika slikarice Ines Jurin nastala na našoj 5. likovnoj koloniji kao i keramički ukras izrađen u Učeničkoj zadruzi Mocire, a gosti su nama uzvratili novim LCD projektorom.

Priredila: Knjižničarka, Danijela Petani, dipl. bibl.

Ravnateljica je gošćama uručila umjetničku sliku

OLIMPIJSKI DAN

Hrvatski olimpijski dan obilježili smo 10. rujna 2012. godine. Cilj ove manifestacije bio je potaknuti učenike na bavljenje sportom, aktivno provođenje slobodnog vremena te unapređenje zdravlja. Učenici okupljeni na školskom dvorištu natjecali su se na poligonu s preprekama odnosno provlačenju kroz обруč i trčanju oko stalka s loptom. Natjecatelji su pokazali veliku zainteresiranost i uz asistenciju svojih učitelja potrudili su se izvesti svaki postavljeni zadatak što bolje.

Priredila: Kineziterapeut, Ivana Mitrović, prof. tjel. i zdrav. kult.

Provlačenje kroz обруč

Na startu

U veselom raspoloženju

SMOTRA TRADICIJSKE BAŠTINE

Izložba *Vidi i kušaj kako je nekad bilo*

U Osnovnoj školi Vladimir Nazor se 27. travnja 2012. godine održala Smotra tradicijske baštine osnovnih i srednjih škola u okviru Županijskih dana. Sudionici su do Neviđana prevezeni brodom "Barba Ive". U prvom dijelu susreta održan je glazbeno-scenski program u kojem je našu školu predstavio pjevački zbor s voditeljicom Ivom Mustać Klarić koji je izveo pjesmu "Zaspalo je siroče". Zatim je uslijedila izložba pod nazivom "Vidi i kušaj kako je nekad bilo" na kojoj se predstavila i naša Učenička zadruga Mocire.

Priredila: Pedagog, Leda Rokov, prof. reh.

PROMICANJE PISANE I IZGOVORENE RIJEČI

Zadar čita 2012.

Čitanje priča u školskoj knjižnici

Manifestacija „Zadar čita“, četvrta po redu, a prva na županijskoj razini, održavala se od 16. travnja - 20. travnja 2012. u organizaciji Gradske knjižnice Zadar u svrhu promicanja pisane i izgovorene riječi. U mnoštvu raznolikih sadržaja manifestacije, naši su učenici, zajedno sa svojim razrednicima i voditeljima, izabrali gledanje predstave „Znaš li koliko te volim“ Dječjeg vrtića Radost 18. travnja 2012. u Gradskoj knjižnici Zadar te posjet izložbi „Što su naši stari čitali kad su bili mali“ u Znanstvenoj knjižnici Zadar. Učenici su bili oduševljeni predstavom jer su i oni mogli sudjelovati i izmjeriti svoju ljubav pomoću velikog platnenog srca.

Četvrtu godinu za redom i školska knjižnica OŠ Voštarnice-Zadar sudjelovala je u manifestaciji Zadar čita 2012. Ove godine odlučili smo se za pričanje priča u školskoj knjižnici. Logopedinja Helena Kuzminski i knjižničarka Danijela Petani zajedno su 16. travnja 2012. godine održale tri školska sata u školskoj knjižnici za tri različite odgojno-obrazovne skupine učenika. Dvije skupine učenika poslušale su priču „Djed i repa“, a zatim su svi sudjelovali i u zajedničkoj igri „Izvućimo repu“. Treća skupina učenika poslušala je priču „Opasna cisterna“ i nakon čitanja priče i interpretacije, prepričali su priču uz prigodne aplikacije.

Priredila: Knjižničarka, Danijela Petani, dipl. bibl.

Priča Djed i repa

„Mjerenje ljubavi“ u Gradskoj knjižnici Zadar

Ispred Gradske knjižnice Zadar

Na izložbi u Znanstvenoj knjižnici

VJERONAUČNI KUTAK

Godina vjere

Papa Benedikt XVI je 2013. proglasio *godinom vjere* za cijelu Crkvu. Papa je tako htio potaknuti sve kršćane da malo bolje razmisle što im vjera u životu znači, i što učiniti kako bi im vjera sve više rasla. Tim povodom sam dobila nadahnuće malo razmišljati i ponešto napisati o vjeri Hrvata katolika i o vjeri svojih učenika. Molitva nam je jedino sredstvo kojim možemo komunicirati s Bogom i tako uz Božju pomoć rasti u svojoj vjeri. Naši učenici rado sudjeluju u svim vjeronaučnim aktivnostima, vrlo rado mole i pjevaju, pišu, crtaju i bojaju. Zajedničkim snagama učimo o vjeri u Boga, učim ja njih, ali puno puta i oni mene nauče kako ponosno vjerovati i nositi svoj križ. U kratkom prilogu donosim par molitava koje su molili naši stari, par kratkih misli o vjeri i na kraju ne manje važna mišljenja nekih učenika o vjeri. Uz *godinu vjere* doznajmo ponešto o svojoj vjeri.

Ovako su molili naši stari, molimo i mi:

ISPOVIJEST VJERE
HRVATA KATOLIKA

ČVRSTO VJERUJEM U BOGA OCA
I SINA I DUHA SVETOGA. ŽIVOTOM
ŽELIM POTVRDITI SVOJ KRSNI
SAVEZ S BOGOM I TAKO OBNOVITI
SVETI PRADJEDOVSKI ZAVJET
VJERE U ISUSA KRISTA I VJERNOSTI
KATOLIČKOJ CRKVI. SVOJU ODLUKU
POLAŽEM U BEZGREŠNO SRCE
PRESVETE BOGORODICE MARIJE.
AMEN.

NAJVJERNIJA ODVJETNICE, NA
BRANIKU STOJ, ČUVAJ NAŠU SVETU
VJERU I HRVATSKI DOM!

Molitva naših baka i djedova na ulazu u crkvu

Hvaljen Isus, dvor nebeski,
U tebi je križ prisveti,
Križu ću se pokloniti,
Bogu ću se pomoliti,
Na me voda, s mene grij,
Sv. Petre ti odriši
I ta tvoja sveta ruka,
Što ti stojiš poviš puka.

Mudre misli o vjeri:

Vjera pomaže shvatiti više.
Tko nema vjere u Isusa Krista nema u
sebi istinskog života.
Postojiš jer te Bog voli.
Čovjek odijeljen od Boga, odijeljen je i
od drugog čovjeka.

Naši učenici razmišljaju o svojoj vjeri

Lucija Magdalenić: Vjera mi znači ljubav prema Isusu i prema Crkvi.

Filip Kulonja: Meni je vjera ići u crkvu i ministrirati.

Iva Ivanov: Ja volim Boga.

Matea Mandić: Ja se Bogu molim.

Mario Ležaić: Meni je lipo virovati, volim ići u crkvu.

Dominik Vukić: Vjera mi pomaže u životu.

Mateo Čirak: Vjera mi znači molitva.

Petar Jurjević: Volim ići u crkvu, slušati svetu Misu i pjevati u crkvi.

Frane Janjić: Volim ići na vjeronauk, volim slušati o Isusu i njegovom životu.

Mateo Paško Bašić: Najviše volim ići u crkvu.

Prirredila: Vjeroučitelj, Ivanka Čirjak, dipl. vjeroučitelj

ZAHVALA NA KRUHU SVAGDAŠNJEM I PLODOVIMA ZEMLJE

U životu često nismo svjesni koliko smo sretni i blagoslovljeni životom, ljubavlju i prijateljima, hranom koja nam je svaki dan na stolu, darovima i čudima prirode. Zato je lijepo da baš u mjesecu listopadu, bremenitom raskošnim bojama, mirisima i obiljem voća, povrća i šumskih plodova, zahvaljujemo Bogu na kruhu svagdašnjem i plodovima zemlje koji nam hrane tijelo i obogaćuju dušu. Učenici naše škole su i ove školske godine marljivo i maštovito mijesili i pekli razne krušne proizvode i slastice sa svojim učiteljima, roditeljima i bakama te njima ukrasili predvorje škole.

Priredila: Učitelj edukator - rehabilitator, Stela Dominis – Vunjak, prof. def.

Stol s kruhom i pecivima u predvorju škole

Obilje krušnih proizvoda i plodova zemlje u našoj školi

Fra Gabrijel blagoslivlja kruh, učenike, učitelje i sve djelatnike škole

Svečano obilježavanje Dana kruha i zahvalnosti za plodove zemlje u našoj školi, uz blagoslov fra Gabrijela iz Srca Isusova bilo je 11. listopada 2012. u predvorju škole.

Nakon molitve i zahvale Gospodinu Isusu Kristu, kao živom kruhu vječnoga života, učenici su zajedno blagovali kruh, peciva i kolače.

Najljepši proizvodi od brašna izloženi su na županijskim Danima kruha i zahvalnosti za plodove zemlje u OŠ Zemunik u Zemuniku 12. listopada 2012. gdje je sudjelovao velik broj osnovnih škola iz Zadarske županije, dvije srednje škole i eko-vrtić iz Zadra. Učenici Lucija, Filip, Lucijan, Kristofor, Atila i Filip te učiteljice Daria i Stela s puno veselja i ponosa ukasili su štand naše škole te darivali posjetitelje ukusnim slasticama. Moramo se pohvaliti da su četiri naša maštovita uratka od tijesta izabrana za Državnu smotru dana kruha i zahvalnosti za plodove zemlje koja se održala 14. listopada 2012. u Starigradu.

Zajedničko blagovanje kruha i kolača u blagovaonici

Predstavnici OŠ Voštarnica-Zadar na županijskim Danima kruha u OŠ Zemunik

ŽUPANIJSKA SMOTRA UČENIČKIH ZADRUGA U PREKU

Preko

Zadruga su društva u kojima učenici mogu pokazati svoju kreativnost u raznim sekcijama - od onih za proizvodnju hrane (poljoprivredne, uzgoj malih životinja i biotehnoške), preko cvjećarskih i ekoloških, te proizvodnih i uslužnih obrta, pa do kreativnih sekcija (suveniri i sl.). U Preku se 25. svibnja 2012. godine u OŠ Valentin Klarin održala Županijska smotra učeničkih zadruga na kojoj je sudjelovalo pet škola: OŠ Sveti Filip i Jakov iz Sv. Filipa i Jakova, OŠ Stjepana Radića iz Bibinja, OŠ Vladimira Nazora iz Neviđana, OŠ Valentin Klarin iz Preka te naša OŠ Voštarnica-Zadar. Kao promatrači sudjelovale su OŠ Privlaka iz Privlake i SŠ kneza Branimira iz Benkovca. Smotra je otvorena uz riječi dobrodošlice ravnateljice škole Marije Šoške, a svečanost uveličana nastupom učenika OŠ Valentin Klarin. Našu školsku zadrugu su predstavili učenici Sara Marinović i Dominik Vukić s voditeljicom zadruga Jelenom Babić te Helenom Kuzminski, logopedinjom škole. Vrlo smo zadovoljni jer su naša škola i škola domaćin odabrane da predstavljaju snage Zadarske županije na Državnoj smotri učeničkih zadruga u listopadu 2012. godine. Ove dvije učeničke zadruga odabralo je tročlano Povjerenstvo iz Agencije za obrazovanje imenovano od strane Ministarstva znanosti, obrazovanja i sporta. Povjerenstvo u ocjenjivanju učeničkih radova vodilo je računa o ekološkim materijalima od kojih se proizvodi izrađuju. Na kraju je predsjednica Povjerenstva Vesna Morović, viša savjetnica iz Splita, pozdravila nazočne učenike i nastavnike poželjevši svima daljnji uspjeh u radu zadruga.

Sara i Dominik s učiteljicom

SMOTRA UČENIČKIH ZADRUGA U PRIMOŠTENU

Od 15. do 17. listopada 2012. godine u Primoštenu se održala 24. smotra učeničkih zadruga Republike Hrvatske, gdje su svoje radove prezentirali učenici iz 85 učeničkih zadruga, među kojima se ponosno predstavila i naša zadruga "Mocire", odnosno zadrugari Dominik Vukić i Mateo Čirak s voditeljicom Jelenom Babić. Smotra je bila jako dobro organizirana u ugodnoj atmosferi gdje su učenici zadrugari i njihovi voditelji pokazali svoje umijeće u izradi različitih predmeta, ali i spremnost da njeguju i čuvaju kulturnu baštinu i običaje svog zavičaja. Inovativnost, kreativnost i poduzetništvo moglo se vidjeti na svakom izložbenom prostoru, u svakom prirodno izrađenom sapunu, unikatno izrađenom nakitu od taljenog stakla ili keramike, glinenim ukrasnim predmetima, kao i prirodnim sokovima te zimnicima napravljenim od voća i povrća iz školskih vrtova. Učenici su javno predstavili proizvode i praktično prikazali proizvodne aktivnosti, a također su i članovima Državnog prosudbenog povjerenstva prezentirali izvješće o radu i kurikulum učeničke zadruga. Najuspješnija učenička zadruga, prema ocjeni prosudbenog povjerenstva, sudjelovat će na Svjetskoj izložbi učeničkih zadruga, koja će se održati u Manchesteru iduće godine. Smotra je mjesto gdje se predstavljaju najbolji od 323 učeničke zadruga koliko ih trenutno ima u Hrvatskoj. Ponosni smo što već treću godinu za redom koračamo s najboljima te se nadamo da ćemo i ubuduće nastaviti razvijati svoju inovativnost i kreativnost.

Primošten

Na plaži

Priredila: Učitelj edukator - rehabilitator, Jelena Babić, prof. reh.

ŠKOLSKO SPORTSKO DRUŠTVO LEPTIRIĆ

Učenici OŠ Voštarnice - Zadar sudjelovali su na *Državnom prvenstvu Školskih sportskih društava učenika s intelektualnim teškoćama u razvoju* koje se održalo u Poreču od 4. svibnja - 6. svibnja 2012. god.

Ekipa ŠŠD "Leptirić" OŠ Voštarnice - Zadar nastupila je na natjecanju u sljedećim disciplinama:

*ATLETIKA :	- skok udalj s mjesta M	UČENICI: Iva Ivanov, Lucija Mijolović, Dalia Petani, Ivica Vidulić, Mateo Čirak i Filip Kulonja
	- trčanje 60 m	
*PLIVANJE:	- 25 m slobodno M i Ž	VODITELJICE:
	- 25 m prsno M i Ž	Učitelj edukator - rehabilitator, Daria Švorinić, prof. def.
	- 25 m leđno M i Ž	Učitelj tjel. i zdrav. kult., Darinka Dokoza-Nikpalj, prof. fiz. kult.

Naši učenici su postigli sljedeće rezultate:

PLIVANJE

Lucija Mijolović - 1. mjesto - 25 m prsno

- 3. mjesto - 25 m slobodno

Dalia Petani - 5. mjesto - 25 m prsno

Ivica Vidulić - 2. mjesto - 25 m leđno

Iva Ivanov - 6. mjesto - 25 m leđno

ATLETIKA

Filip Kulonja - 7. mjesto (skok udalj s mjesta)

Mateo Čirak - 5. mjesto (skok udalj s mjesta)

Organizirana je društvena večer na kojoj su se natjecateljske ekipe opustile uz ples, zabavu i razne igre. Također je bio organiziran i izlet uz vodiča u grad Poreč.

Naši natjecatelji sa svojim voditeljicama

U Poreču

Naši plivači

Priredila: Učitelj tjel. i zdrav. kult., Darinka Dokoza - Nikpalj, profesor fizičke kulture

IZLET U NIN

Nin

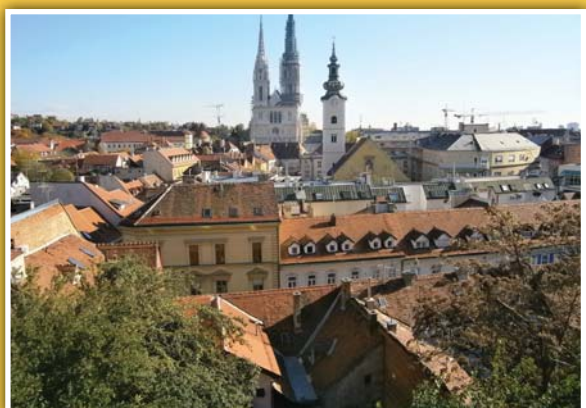
Ove školske godine naša škola je obilježila Dan učitelja 5. listopada 2012. godine odlaskom na kratki izlet u gradić Nin. Nin je gradić u kojem se spaja povijesno bogatstvo s prirodnim ljepotama, a smješten je 15 km od Zadra. Osebujnost malog mjesta dočarali su nam veseli mještani i gosti lokalnog kafića koji su u to sunčano i rano jutro već bili raspoloženi za pjesmu. Nakon kave uputili smo se u obilazak gradića, koji je kroz povijest imao važnu kulturnu i političku ulogu za Hrvatsku. U pratnji časne sestre Krešimire obišli smo crkvu Sv. Anselma i Marcele, crkvu Sv. Križa (najmanju katedralu na svijetu i krunidbenu crkvu), mostove, trgove i uličice, kip Biskupa Grgura Ninskog djelo poznatog Ivana Meštrovića, a zatim smo se uputili na ručak u obližnji restoran „Dalmacija“ gdje smo uživali u tradicionalnoj hrani i piću. Kratki izlet nam je obogatio znanje kulturne i povijesne baštine naše hrvatske države.

Priredila: Logoped, Helena Kuzminski, prof. def.

JESENJI DAN U ZAGREBU

Prije svakog odlaska na izlet u našoj školi vlada veliko uzbuđenje. Učitelji provjeravaju sve do zadnje sitnice, a učenici radosno iščekuju polazak. Tako je bilo i ove godine, točnije u četvrtak 8. studenoga 2012. godine kada smo se spremali na izlet u Zagreb. Krenuli smo po planu, oko 8 sati. Svi smo bili dobro raspoloženi tako da nam je putovanje brzo prošlo. Odmah po dolasku išli smo na ručak, a zatim se zaputili u Zoološki vrt. Prije puta malo smo se bojali hladnoće koju donosi mjesec studeni jer svatko tko je proveo barem jednu zimu u Zagrebu zna koliko malo sunčanih dana ovaj mjesec ima. Ali, prevarili smo se jer mi smo baš jedan takav rijetko sunčani jesenji dan proveli u Maksimiru. Jesen je bila na svom vrhuncu. Boje su bile prekrasne. Kud god se okreneš miješale su se smeđa, narančasta, crvena i žuta boja. Pravi raj za oči. Djeca su uživala gledajući medvjede, nutrije, lavove, figrove... Oni hrabriji posjetili su i paviljon sa zmijama i reptilima. Najupečatljiviji su bili tigar i crna pantera zbog svoje veličine i ljepote. Puni dojmova krenuli smo prema Zadru. U autobusu nitko nije pokazivao znakove umora već smo vrijeme vožnje kratili uz pjesmu i zabavu. Navečer su nas u Zadru dočekali nestrpljivi roditelji. Te noći nitko nije brzo zaspao. U mislima su nam svima bile šarene boje jeseni, prekrasne životinje....

Priredila: Učitelj edukator – rehabilitator, Irena Fuštin, prof. reh.

Zagreb

Posjetili smo Zoološki vrt

Sven u šetnji

Ivan uživa gledajući igru životinja

Prekrasni labudovi

Slikanje za uspomenu

Učenici su uživali u svakom trenutku izleta

Odmor prije povratka u Zadar

U KAZALIŠTU LUTAKA – TVORNICI MAŠTE

Naši učenici su i ove godine nastavili lijepu tradiciju odlazaka u Kazalište lutaka Zadar. Ove godine smo to ostvarili s odlaskom na dvije predstave, Poštarsku bajku i Pinokija. Svaki odlazak u kazalište djeci u sjećanju ostavlja neizbrisiv trag. U kazalištu sve izgleda tako stvarno, lutka koji ispred nas poskakuje i glasno nam govori. Tako je bilo i 9. listopada 2012. godine. Djeca su s najozbiljnijim izrazom na licu pratila starog stolara Đepeta koji je napravio drvenog lutka i dao mu ime Pinokio. Nakon raznih smiješnih, tužnih i neobičnih događaja, djeca su se razveselila povratku Pinokija, pravog dječaka, svojoj kući.

Vesela scenografija nas je dočekala i 28. siječnja 2013. godine u predstavi Poštarska bajka u priči koja govori o poštarskoj službi i pismenom komuniciranju na daljinu među ljudima. Djeca su vidjela da je taj naoko jednostavan posao obavijen tajnom. Poštari su dostavljači pisama čiji sadržaj ne poznaju. Sadržaj tuđih pisama nije pristojno čitati i u njih zavirivati. Ali, poštare bi veselilo kad bi mogli osjetiti jesu li pisma koja donose iskrena i je li u njima iskazano poštovanje i ljubav. Zato su tu poštarski patuljci!

Naše novo Kazalište lutaka i dalje će biti naša tvornica mašte i najomiljenije mjesto za posjet.

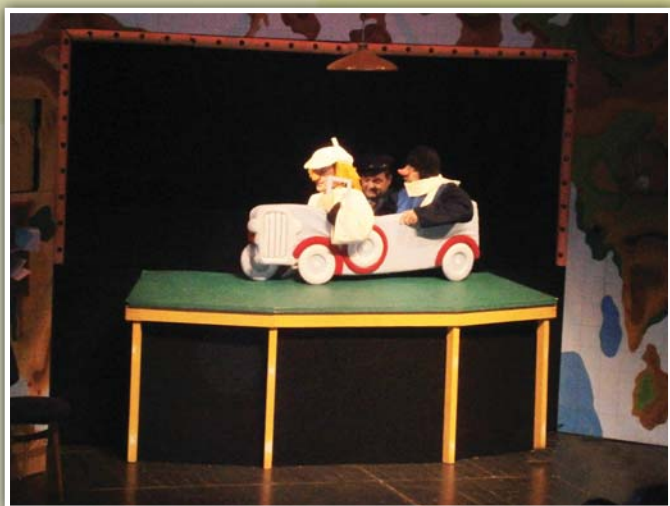
Priredila: Učitelj edukator-rehabilitator, Ivana Džaja, dipl. učiteljica

Naši lutkari na pozornici

Pinokio

Poštarska bajka

VIJESTI IZ BENKOVCA

Pogled s utvrde Kaštel Benković

U ovom broju školskog lista Mendula, kao i u prethodnom učenici iz područnog odjela OŠ Voštarnica-Zadar pri redovnoj OŠ Benkovac u Benkovcu izvještavaju vas o svojim novim aktivnostima, izletima i posjetima kojima veselo nadopunjuju svakidašnji rad u školi. Od ove školske godine, dvije odgojno-obrazovne skupine u Benkovcu broje jedanaestero učenika. Učenici zajedno sa svojim učiteljicama Ivom Miletić Babin i Marijanom Juravić nastoje posjetiti sva važna mjesta i događanja u svom gradu. Tako su u mnogobrojnim obilascima grada Benkovca posjetili razne kulturno-povijesne spomenike, muzeje i crkve. Učenicima je posebno drag Kaštel Benković, kulturno-povijesni spomenik koji svojim položajem na brdu iznad grada, dominira čitavom benkovačkom ravnicom. Posjetom njemu završava svaka šetnja benkovačkim ulicama. Zelena priroda u njegovu podnožju, te prekrasan pogled sa zidina utvrde na polja, šume i malena mjesta iz kojih dolaze neki od učenika, nikada ne mogu dosaditi. Dobro upoznati svoj grad je važno, a za to je osim upoznavanja povijesne baštine, ulica i trgova potrebno prisustvovati i nekim važnim događajima u gradu. Nadaleko poznati Benkovački stočni sajam, Gradska knjižnica i zgrada Gradskog poglavarstva čine se prava mjesta za to. Sajam u Benkovcu održava se svakog 10-og u mjesecu. Tu tradiciju Benkovčani čuvaju već jedno stoljeće, a zadnjih nekoliko godina čuvamo je i mi. Krenuli smo kao znatiželjni prolaznici, zatim privučeni šarmom ovog sajma ubrzo prerasli u regularne posjetitelje, da bismo konačno od prošle godine i mi postali izlagači svojih rukotvorina od kamena i gipsa. Gradsku knjižnicu u Benkovcu također često posjećujemo. Osim što redovito posuđujemo knjige i jednom godišnje u njezinoj dvorani imamo svoju izložbu likovnih radova, rado gostujemo i na izložbama drugih učenika. Uredno se odazivamo i na pozive gradonačelnika Grada Benkovca Branka Kutije na primanje u zgradi Gradskog poglavarstva. Tamo nas uvijek lijepo ugoste u predbožićno vrijeme. Stol bude prepun slastica, a ispod jelke šarene se božićne vrećice prepune igračaka za svakoga od nas. Ni mi ne dolazimo praznih ruku, gradonačelnika darujemo kreativnim radovima malih umjetnika. Ipak, naši osmjesi i zadovoljna lica njima su najveća nagrada.

Priredila: Učitelj edukator-rehabilitator, Marijana Juravić, dipl.uč.

Na primanju kod benkovačkog gradonačelnika

Josipa i Mile Marić, ravnatelj Gradske knjižnice u Benkovcu

IZLOŽBA LIKOVNIH RADOVA "KRUGOVI II"

Multimedijalna dvorana Gradske knjižnice Benkovac

Već drugu godinu zaredom Gradska knjižnica Benkovac organizira izložbu likovnih radova naših učenika iz područnog odjela Benkovac. U Multimedijalnoj dvorani Gradske knjižnice 5. lipnja 2012. godine izložbu pod nazivom "Krugovi II" otvorio je dogradonačelnik Benkovca Mirko Erštić, a nazočne su pozdravili ravnatelj knjižnice Mile Marić i ravnateljica naše škole Irena Dukić.

Gosti otvorenja izložbe bili su učenici prvih razreda Osnovne škole Benkovac s učiteljicama, djeca Dječjeg vrtića Bubamara s odgojiteljicama te roditelji naših učenika.

Izloženi su radovi plod vrijednih ruku učenika nastali tijekom školske godine 2011./2012. te keramički radovi Učeničke zadruge Mocire. Da bi izložci bili zanimljivi i jedinstveni, potrudili su se učenici starijih skupina Martina i Frane Bačić iz Lisičića, Josip Birkić iz Medviđe, Damir Jokić iz Radošinovaca, Matej Miličević iz Benkovca i Miloš Vuletić iz Kule Atlagić te učenici mlađe skupine Tomislav Banović i Ivan Kovačić iz Benkovca, Josipa Ljutić iz Perušića Donjeg i Mladen Vuletić iz Kule Atlagić.

U sklopu otvorenja izložbe izveden je i program koji su osmislile učiteljice Marijana Juravić i Iva Miletić Babin zajedno s učenicima. Goste su učenici zabavili pjesmom i plesom te nasmijali lutkarskom predstavom „Antin izbor”. Sve točke bile su popraćene aplauzom oduševljenih gostiju što nam je bila potvrda da se trud isplatio. Na kraju otvorenja izložbe organizatori su učenike razveselili prigodnim poklonima.

Priredila: Učitelj edukator-rehabilitator, Iva Miletić Babin, dipl.uč.

Frane, Damir, Josip, Matej i Miloš

Veseli svirači zabavljaju publiku

SRETAN BOŽIĆ

Početak prosinca dolaze nam dani koji rasvjetljaju hodnike škole, ali i naše duše i dugo blistaju u našim uspomenama. Šaputanje po učionicama, šuškanje ukrasnim papirima, rezanje, lijepljenje, pjevanje, uzvici oduševljenja napravljenim, ugošćavanje prijatelja i nenadanih posjetitelja, ponovljena druženja - znakovi su da je recept za lijep Božić u „Voštarnici“ davno otkriven. I ovog Božića 2012. godine posjetili su nas prijatelji iz OŠ Šimuna Kožičića Benje. Učenici 2. razreda sa svojom učiteljicom Gordanom Šarić bili su naši gosti 17. prosinca. Sljedećeg dana, 18. prosinca posjetili su nas učenici 3. razreda iz OŠ Bartula Kašića sa svojom učiteljicom Blaženkom Brkljača i školskom knjižničarkom Evom Velčić. Kroz kreativne radionice pomogli su nam u izradi božićnih ukrasa i suvenira. Održali smo i dvije prodajne izložbe božićnih ukrasa, odnosno božićne štandove, 14. prosinca u prodajnom centru Supernova i 15. prosinca na Narodnom trgu. U školskoj kuhinji Božić miriše na dobro jelo i tu dobitnu kombinaciju već godinama ne mijenjamo – učiteljice Stela, Daria i Irena, majstorice od kolača zajedno s učenicima iščekuju trenutak kada će početi miješati, mijesiti, kuhati i peći božićne delicije po već isprobanim odličnim recepturama. Rezultati njihovog rada kratko su vidljivi, ali dobro sačuvani u punim dječjim želucima. Nije nas zaboravio ni gospodin Šime Mičić, koji nas je 19. prosinca ugostio u svojoj pizzeriji „Šime“ i počastio pizzama. Posebna nam je čast i zadovoljstvo svake godine nastupiti na školskoj priredbi u OŠ Šimuna Kožičića Benje, a 20. prosinca naša dramska skupina predstavila se sa scenskom igrom „Nije lako Bubamarcu“. Zadnje dane nastave u prvom polugodištu učionica produženog stručnog postupka je stalno pod ključem. Vrata se otvaraju samo za odabrane parove očiju jer unutra učenici marljivo odrađuju probu za školsku priredbu kada djeca imaju svoje posebne trenutke zabave i smijeha. I mi odrasli im se pridružimo u njihovu veselju pa si dopustimo malo opuštenosti, neozbiljnosti i pokoje iznenađenje, a tako je bilo i 21. prosinca za vrijeme školske priredbe. Kod nas u „Voštarnici“ Božić uvijek bude ono što i treba biti: čaroban, pravi, svečan i zabavan. Nosi nam smijeh, zagrljaje, opraštanje i prijateljstvo. Pazimo da ništa ne zaboravimo i ništa ne pokvarimo i takav Božić nam ostaje u sjećanju još dugo nakon pojedjenih zadnjih mrvica božićnih kolačića.

Priredila: Učitelj edukator-rehabilitator, Jadranka Bubić, prof.def.

Božićna priredba

Izrada blagdanskih ukrasa

Božićni štand u prodajnom centru Supernova

Kreativna radionica s učenicima OŠ Š. K. Benje

Kreativna radionica

Anđeo

Božićni štand na Narodnom trgu

Darivanje u pizzeriji "Šime"

Učenci OŠ Bartula Kašića

Vidimo se i dogodine

6. LIKOVNA KOLONIJA

Silvijana Dražović

Silvijana Dražović

Zoran Debelić i učenici

Dijana Marić

Margit Magyeri Zubčić

Zvonko Čulina

Dragan Jelavić

Karolina Kulier Čulina

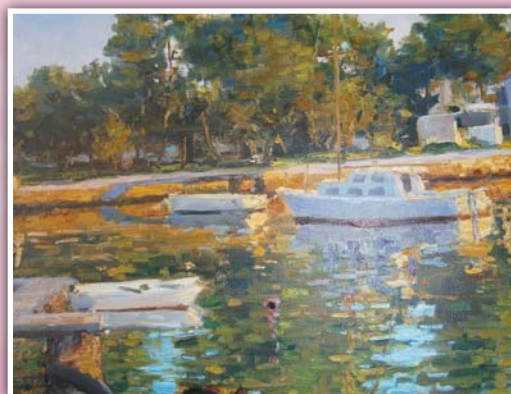
Put, Mate Ljubičić

Tri delfina, Lella Sambunjak

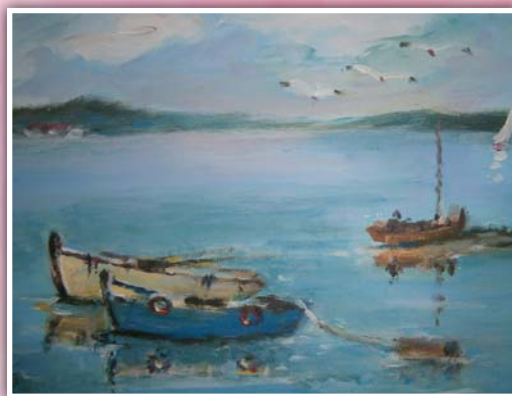
Ines Jurin

Tomislav Košta

Boris Žuža

Bruno Perinčić

Ines Jurin

Dijana Marić

KINEZITERAPIJA PILATES VJEŽBE

Priredila: Kineziterapeut, Ivana Mitrović, prof. tjel. i zdrav. kult.

Kineziterapija učenika s teškoćama odlikuje se individualnim pristupom svakom učeniku, te ima značajnu ulogu u svakodnevnom životu. Njen cilj je postizanje optimalne rehabilitacije koja omogućuje što prirodniji i kvalitetniji način života. U sklopu vježbanja u našoj maloj dvorani za kineziterapiju uključena su svakojaka lijepa događanja. Vježba se uz glazbu, potiče se komunikacija te najljepše od svega sve se odvija uz smijeh i zabavu. Uz sve to učenici se uče radnim navikama, sigurnosti i vjeri u sebe, higijeni, razvija se socijalna interakcija s drugima, jača se otpornost vlastitog tijela i uči zdravije živjeti. U kineziterapiji naglasak je postavljen na zadovoljavanje individualnih potreba svakog učenika i razvoj njegovih karakteristika, sposobnosti i znanja, odnosno poboljšanje statusa tjelesnih sposobnosti. Razvija se pozitivan odnos prema sudjelovanju u tjelesnim aktivnostima koje unapređuju zdravlje, rast i razvoj, samopouzdanje i samopoštovanje. Naši učenici izvode vježbe s pilates loptom koje utječu na jačanje i istezanje mišića ruku i ramenog pojasa, trupa, te mišiće donjih ekstremiteta. Vježbe su prilagođene potrebama i mogućnostima svakog učenika.

U ovom broju vježbe nam izvode učenici Filip Dokoza, Bruno Begonja, Ivan Čačić, Frane Janjić, Ante Pilipović i Petar Stručić.

Filip - zasuci loptom u lijevu i desnu stranu, vježba za istezanje trupa te jačanje mišića ruku i ramenog obruča

Filip izvodi vježbu-pretklon loptom, istezanje mišića trupa i stražnje strane nogu

Bruno jača leđne mišiće

Ivan izvodi vježbu kojom se također jačaju leđni mišići

Ante jača trbušne mišiće

Frane jača mišiće leđa i natkoljenice, a isteže trbušne mišiće

Ivan izvodi vježbu 2 u 1, jača mišiće ruku i ramenog obruča, trbušne mišiće te natkoljenice, a ujedno i isteže mišiće nogu

Jačanje mišića nogu te ujedno i trbušnih mišića

Ante izvodi vježbu za cijelo tijelo - čučnjevi s loptom

Petar izvodi vježbu koja isteže mišiće prednje strane trupa

RAZGOVOR S LAUREN RUDIC, EDUKATOROM-REHABILITATOROM IZ SAD-A

Predavanje Lauren Rudic

Lauren Rudic je uspješna mlada učiteljica edukator - rehabilitator iz Sjedinjenih Američkih Država koja je 29. kolovoza 2012. godine održala u našoj školi zanimljivo predavanje o ABA terapiji na Međužupanijskom stručnom vijeću učitelja rehabilitatora, djelatnika posebnih ustanova Zadarske i Šibensko-kninske županije.

- Kojim povodom ste se odlučili doći baš u Hrvatsku, odnosno Zadar i koliko ste dugo već u Hrvatskoj? Kako Vam se sviđa naša zemlja, imate li problema sa svladavanjem hrvatskog jezika?

- Ne postoji samo jedan razlog mog dolaska u Hrvatsku. Oduvijek je postojala želja koju sam realizirala čim sam se osamostalila. Često sam se osjećala kao osoba bez zemlje, žena s jednom nogom u SAD-u, zemlji rođenja i s drugom nogom u Hrvatskoj gdje su moji korijeni. U New Yorku me prijatelji zovu „Croat“, a ovdje me zovu „Amerikanka“, pa se pitam, tko sam ja onda? Odgovor je jednostavan, smatram se Hrvaticom rođenom u Americi. A gdje mi je draže - to se mijenja svaki dan. Prije godinu dana sam se preselila u Zadar. Odlučila sam se za ovaj grad jer je najbliži Dugom otoku na kojem sam provodila ljeta u mladosti. Ovdje imam i obitelj i uski krug prijatelja koji su mi pomogli u ovoj velikoj promjeni. Kroz ovu promjenu sam, uz vrlo pozitivne stvari, doživjela i neke poteškoće. Dan danas, najteži dio je hrvatski jezik. Ne znam gdje bih bila bez svoje učiteljice, najvjerojatnije u avionu za New York.

- Recite nam nešto o svom obrazovanju.

- Obrazovanje i iskustvo u struci važni su za svaku karijeru. Od malih sam nogu znala da želim poučavati. Nakon srednje škole upisala sam Učiteljski fakultet na Loyola University u Marylandu. Uz intenzivne lekcije i praksu, otkrila sam da volim posebno obrazovanje. U četiri godine završila sam Loyola University i odmah po završetku počela sam raditi na klinici za djecu s teškoćama u New Yorku. Taj izazovni posao samo je potvrdio moju želju za radom u području specijalne naobrazbe. S puno odlučnosti upisala sam se na Columbia University, gdje sam i magistrirala „Special Education“ (rad s djecom s teškoćama u razvoju).

-Razmjena iskustava je uvijek dobrodošla, a budući da Vi dolazite iz SAD-a, bit će nam zanimljivo saznati kako je organiziran američki odgojno-obrazovni sustav. Kako se dolazi do zvanja učitelj edukator- rehabilitator u SAD-u?

-Svi znamo da je škola dobra toliko koliko je dobar njezin najgori učitelj. Zbog toga je obrazovanje učitelja jednako važno kao i obrazovanje djece. U SAD-u se programi edukacije razlikuju od države do države, ali imaju iste ciljeve i standarde. Obrazovanje se sastoji od teorijskog djela i prakse. Kroz predavanje budući učitelji svladaju: teoriju obrazovanja, napredne metode, sadašnji zakon o obrazovanju, moralne i etičke odgovornosti, učiteljska prava i stručna predavanja. Velika važnost daje se praktičnom djelu obrazovanja, stoga nakon završetka koledža, učitelji imaju 4-5 godina prakse. Kroz praksu budući učitelji dobiju priliku za provođenje teorije u praksi i uviđanje mana teorije; polagano preuzimanje odgovornosti prema učenicima uz vođenje mentora; završavanje određene kvote sati predavanja određenog predmeta za kojeg traže certifikaciju; stalnu procjenu vještina; uključivanje u sva područja, birokraciju, odnos s kolegama i roditeljima i ostvarivanje mogućnosti zaposlenja u budućnosti. Učitelji u Americi imaju licencu koju moraju obnoviti nakon nekog vremena. Prva licenca dobije se nakon završenog studija i položenog državnog ispita. Naravno da se studiji i ispiti razlikuju, ovisno o licenci koju tražite. Za obnavljanje licence važni su rezultati rada, stručna predavanja i mišljenje ravnatelja. Često se smatra da su predavanja puno

važnija od praktičnog djela obrazovanja. Ne mogu se složiti s tim. Smatram da su podjednako važni, čak je iskustvo iz prakse značajnije. Kad sam tek počela raditi u učionici, više sam koristila ono što sam naučila u praksi u Loyoli i Columbiji, nego što sam naučila na predavanjima. Položiti predmetne ispite na fakultetu i naučiti teoriju jedna je stvar, a biti dobar učitelj – to je potpuno druga vještina.

- Imate višegodišnje iskustvo u radu na klinici „Effective Interventions INC“ za djecu s autizmom kao ABA terapeut. Što je ABA terapija i kako se postaje ABA terapeut?

- Za razumijevanje ABA terapije najprije treba pojasniti što je ABA. ABA je skraćenica od „Applied Behaviour Analysis“ što znači Primijenjena analiza ponašanja i intervencija za sprečavanje i smanjivanje nepoželjnih ponašanja. Obično djeca uče bez intervencije – svijet oko njih daje prave uvjete za učenje jezika, igara i socijalnih vještina. Djeca s autizmom puno teže uče od okoline i zato trebamo strukturirano okruženje. ABA terapija je prepoznata kao siguran i efektivan tretman za autizam. U zadnjem desetljeću zabilježen je dramatičan porast u upotrebi ABA-e za razvoj bazičnih vještina poput gledanja, slušanja, imitiranja, kao i kompleksnih vještina poput čitanja, pričanja i razumijevanja drugih. ABA terapeut radi „jedan na jedan“ s djetetom. Postoje različiti načini kako postati ABA terapeut, a obično na obuku idu oni koji su već obrazovani za rad s djecom s teškoćama. Ljudi bez iskustva također mogu ići na obuku, ili se zaposliti u klinici ili školi gdje će učiti samostalno i uz pomoć profesionalca koji će ih pratiti u njihovom radu.

- Koje su opcije za učenike s teškoćama u razvoju u američkom obrazovanju? Koja je razlika između javnih i privatnih škola?

- Mi svi znamo da ne postoji niti jedna obrazovna postavka koja je idealna za sve učenike, stoga u Americi postoje opcije. Sva sreća prošli su dani kad su se sva djeca svrstavala u dvije kategorije – oni što mogu i oni što ne mogu. Kad se otkrije da dijete ima neku teškoću, pratimo proces za dijagnozu i nakon dijagnoze pronalazimo obrazovnu postavku koja je najbolja te odgovara i roditeljima i profesionalcima. Počinjemo s posebnim programom korak po korak. Javne škole imaju: redovnu nastavu; redovnu nastavu uz pomoć logopeda, pedagoga i/ili asistenta; redovnu nastavu uz limitiranu pomoć asistenta; redovnu nastavu s mogućnošću korištenja „resource room“; inkluzivnu nastavu (40% specijalne potrebe, 60% redovna nastava – dva učitelja); zasebnu učionicu za učenike s teškoćama u razvoju gdje se druže s drugim učenicima za vrijeme ručka, glazbenog i tjelesnog odgoja; specijalnu školu za učenike s teškoćama u razvoju baziranu prema individualnim potrebama. Privatne škole imaju škole zasnovane prema individualnim potrebama i programe u kojima se s učenicima radi jedan na jedan. Najveća razlika između javnih i privatnih škola je u odnosu broja učenika s teškoćama u razvoju i njihovih učitelja. Privatne škole inače imaju više stručnjaka koji su usmjereni na specifične teškoće. I naravno, privatne škole su skuplje i imaju bolje materijalne uvjete za rad.

- Kako se provodi stručno usavršavanje učitelja edukatora-rehabilitatora u SAD-u?

Kao što sam već rekla, velika važnost posvećena je iskustvu stečenom kroz praksu i pohađanju stručnih predavanja preko kojih se upoznajemo s iskustvima drugih i preko kojih upoznajemo nove metode.

- U Hrvatskoj se u zadnje vrijeme više provodi inkluzija, dok je u Americi to već ustaljena praksa. Kako zapravo izgleda provođenje inkluzije u Americi?

Pojam inkluzije različito doživljavaju ljudi obrazovne struke, a posebno ljudi koji ne rade u ovoj struci. Primijetila sam da je tako i u Americi i u Hrvatskoj. Pojam inkluzije u obrazovnoj praksi ne odnosi se samo na djecu s posebnim potrebama. Amerika kao velika zemlja, puna je različitosti bilo vjerske, rasne, ili materijalne – stoga se inkluzija odnosi i na spajanje različite djece u jednu školu kako bi djeca od malena naučila cijeniti različitosti. Djeca su uspješna, jer učitelji mijenjaju svoje poučavanje kako bi zadovoljili potrebe svakog djeteta u razredu, obraćajući pažnju na pojedinačne sposobnosti i poteškoće. „Collaborative Team Teaching“ (učitelj i stručnjak edukacijsko-rehabilitacijskog profila u svakoj klasi) omogućuje osoblju da individualiziraju svoje učenje i stvore prilagođeni program učenja. Budući da je rad

u učionicama u kojima je provedena inkluzija vrlo težak, često je uz učitelja uključen barem jedan asistent. Bitan dio filozofije inkluzije je usaditi u svu djecu uvažavanje različitosti. Učitelji su u stanju ostvariti ovaj ambiciozni cilj jer školska zajednica predstavlja vanjski svijet u kojem su djeca izložena vršnjacima. Neke škole su u cijelosti inkluzivne, neke imaju jednu učionicu u kojoj se provodi inkluzija i naravno postoje škole koje uopće ne prate ovu filozofiju. Po mom mišljenju inkluzija nije prikladna za svakog učenika, ali bi trebala biti opcija za svako dijete.

-Budući da ste već neko vrijeme u Hrvatskoj, donekle ste upoznati i s hrvatskim sustavom obrazovanja. Možete li napraviti usporedbu hrvatskog i američkog sustava? Koje su naše slabije, odnosno bolje strane i što bi po Vašem mišljenju trebalo promijeniti?

Ovo je doista komplicirano i mogli bismo napraviti cijeli jedan intervju ili predavanje vezano uz ovo pitanje. Imam skoro deset godina radnog iskustva u Americi i tek sad bih rekla da prilično dobro razumijem američki sustav. O hrvatskom obrazovnom sustavu ne znam dovoljno da bih ga ocijenila. Ipak, vidjela sam neke dobre stvari, ali i neke koje ne razumijem. Kad govorimo o sustavu obrazovanja, očito je da trebamo uključiti bezbroj komponenata i naravno da ćemo naići na negativne i pozitivne aspekte. Sustav se sastoji od zakona, morala, strukture, uprave, obrazovanja učitelja, praćenja i vrednovanja obrazovnih praksi, troškova i financiranja, kurikuluma itd. Različiti ljudi cijene različite stvari u obrazovnom sustavu. Spomenula bih entuzijazam hrvatskih učitelja. Skoro svi koje sam upoznala otvoreni su za nove ideje i suradnju. Očito je da obožavaju svoj posao i trude se dati maksimum za svoje učenike. Ponašaju se profesionalno i imaju veliko znanje. Jedino što ne razumijem u hrvatskom obrazovnom sustavu je zašto učenici imaju istog učitelja (edukatora-rehabilitatora ili redovnog učitelja) četiri godine za redom jer smatram kako je za učenike uvijek dobra promjena.

-Hvala Vam na ugodnom i zanimljivom razgovoru.

Hvala i Vama.

PRIREDILE: Knjižničarka, Danijela Petani, dipl. bibl.
Logoped, Helena Kuzminski, prof. def.

ZAPOŠLJAVANJE UZ PODRŠKU

Razgovor s Anom Milković, koordinatoricom projekta zapošljavanja uz podršku u Zadarskoj županiji

Što je zapošljavanje uz podršku?

Zapošljavanje uz podršku predstavlja plaćeni rad osoba s intelektualnim teškoćama u redovnoj radnoj sredini uz podršku radnog asistenta. Cilj nije pronaći „za rad spremnu osobu“ već pronaći i prilagoditi smislene poslove u zajednici te osigurati individualno obučavanje i podršku na radnom mjestu. Zapošljavanje uz podršku zagovara osiguravanje prava na rad, poštivanje ljudskog dostojanstva i samostalnosti, što su temeljna ljudska prava. Ono je, uz samostalno stanovanje, oblik deinstitutionalizacije kojemu svi moramo težiti.

Tko ga provodi u Hrvatskoj?

Zapošljavanje uz podršku još je 2000. godine pokrenula Udruga za promicanje inkluzije iz Zagreba i do sada je na tržište rada uključila oko 50 osoba. Značajan pomak napravila je i podružnica u Šibeniku koja u zadnjih 10-ak godina zapošljava 15-ak korisnika i teži proširenju programa na druge gradove. Program još uvijek nije ušao u sustav financiranja državnih službi koje skrbe o osobama s invaliditetom već se provodi preko projekata.

Koje su pogodnosti projekta za poslodavce, a koje za korisnike?

Pogodnosti za korisnike koji su uključeni u projekt zapošljavanja uz podršku su višestruke. Na prvom mjestu je socijalna integracija i interakcija kojom se postiže komunikacija između korisnika,

poslodavaca, kolega na poslu...iz čega proizlazi i bolje prihvaćanje u zajednici i ostvarivanje bolje kvalitete življenja i u drugim područjima. Osobe koje su zaposlene dobivaju i primjerenu naknadu za svoj rad, što ih onda dalje motivira na rad i daje im osjećaj vrijednosti i korisnosti. Obitelji osoba s teškoćama su zadovoljnije jer njihovim radom postaje uočljiv njihov potencijal samostalnosti, značajni su im i prihodi koje ostvaruju te nova poznanstva i kontakti koja život člana njihove obitelji čini potpunijim. S druge strane, pogodnosti za poslodavca su visoko motivirani radnici, besplatna podrška radnog asistenta, lojalnost radnika i zadovoljstvo poslom te trajna usluga praćenja službe zapošljavanja uz podršku.

Opišite nam svoj rad na projektu zapošljavanja uz podršku.

U Zadru je prošle godine Centar za socijalnu inkluziju (do nedavno Udruga za promicanje inkluzije) pokrenuo projekt „Socijalna inkluzija kroz zapošljavanje“ koji financira EU. OŠ Voštarnica-Zadar je suradnik na projektu dok sam ja koordinator projekta za Zadarsku županiju. Aktivnosti koje provodimo u sklopu projekta su traženje poslova u zajednici, motiviranje korisnika na uključivanje u rad, izrada individualiziranih procjena u funkciji zapošljavanja i osobno usmjereno planiranje, održavanje komunikacijskih radionica za korisnike projekta itd. Naši korisnici su pretežno nekadašnji učenici OŠ Voštarnice-Zadar koji do sada nisu bili uključeni u nikakve oblike psihosocijalne podrške. Važno je spomenuti da udruga Svjetlo već nekoliko godina u suradnji s tvrtkom Baumax zapošljava nekoliko svojih članova, no zbog prostornih i financijskih ograničenja nisu u mogućnosti pružiti podršku svima onima kojima je potrebna. Zato je provedba ovog projekta iznimno važna za nas jer se našim učenicima omogućava uključivanje u društvo odmah nakon školovanja, što je nužno kako bi naučene vještine mogli prenijeti i na život sada već odraslih osoba.

Iznimno smo ponosni što naša bivša učenica Marija Mikulić preko ovog projekta radi u dm-u (drogerie markt d.o.o.) uz podršku radne asistentice, prima naknadu i ima ispunjeniji i kvalitetniji život, zapravo onakav kakav i zaslužuje.

S kojim teškoćama se susrećete u provedbi projekta?

Kako je trenutno iznimno teška gospodarska situacija u državi i mnogo ljudi ostaje bez posla, teško je poslodavce uvjeriti da će imati dobrobiti od zapošljavanja osoba s intelektualnim teškoćama. Kako je ovaj projekt u Zadru novina, poslodavci su skeptični i nepovjerljivi, zapravo im je neshvatljivo kako te osobe mogu raditi jer nisu upoznati s karakteristikama osoba s intelektualnim teškoćama i činjenicom da oni određene radne zadatke mogu obavljati savjesno, precizno, čak i bolje od osoba bez teškoća. Naš zadatak je dokazati suprotno, samo kada bi nam se pružila šansa za to. Također je teško motivirati korisnike na uključivanje u projekt. Mnogi od njih su desetak i više godina kod kuće, izgubili su motivaciju za bilo kakav rad i uključivanje u aktivnosti zajednice, a s ovim projektom to želimo promijeniti. Cilj nam je u idućih godinu dana zaposliti najmanje pet osoba na otvoreno tržište rada i iskreno se nadam da ćemo u tome uspjeti.

Marija radi u dm-u

Komunikacijska radionica

DONACIJA TANKERSKE PLOVIDBE D.D.

Didaktički materijal učenici koriste u nastavi

Krajem 2012. godine, u prosincu - mjesecu blagdanskog ozračja i darivanja dobili smo vrijednu donaciju Tankerske plovidbe d.d. Dobili smo didaktički materijal u vrijednosti od 12.856,25 kuna. Vrijedan didaktički materijal čine lutke, slagalice, umetaljke, magnetne ploče i razna druga pomagala u radu s učenicima koja su sada dio knjižničnog fonda, a služi nam u radu s učenicima za razvoj motoričkih i govornih sposobnosti, percepcija, koordinacije pokreta kao i prilikom obrade različitih nastavnih sadržaja. Materijali su atraktivni i privlačni učenicima te ih motiviraju na rad i učenje kroz igru i zabavu, baš onako kako njima odgovara.

DONACIJA EVN CROATIA PLINA

Manfred Siebert i Marina Čondrić

sjajno uklopila u razvojni plan za školsku godinu 2012./2013. i koja će pomoći u razvijanju potencijala učenika. Učenici su uzvratili Zahvalnicom i proizvodima Učeničke zadruge Mocire, a dodatno su razveselili prisutne duhovitim lutkarskim igrokom „TV program“ i plesnom točkom „Nije lako Bubamarcu“. „Jako nas veseli što će djeca dobiti didaktički materijal koji će im pomoći u lakšem usvajanju nastavnog gradiva, EVN i inače, kad god može, pomaže djeci različitih školskih uzrasta u stjecanju novih znanja i vještina“, izjavio je Manfred Siebert.

Predstavnici EVN Croatia Plina uručili su 22. siječnja 2013. godine OŠ Voštarnica –Zadar didaktički materijal u vrijednosti od 9.942,50 kuna. Voditelji poslovnice Manfred Siebert i Marina Čondrić predali su učenicima didaktički materijal koji čine lutke, slagalice, umetaljke, ritmički instrumenti, domino, kreativno drvo, magnetne ploče i dr. Ravnateljica Irena Dukić zahvalila se na donaciji koja se, kako je istaknula,

Donirani didaktički materijal

DONACIJA HOK-A

Sve filmoljupce naše škole razveselila je i donacija koju smo dobili 11. lipnja 2012. godine. Tada nam je naime, osiguravajuća tvrtka HOK – osiguranje d.d. poklonila tridesetak filmskih naslova koje sada učenici i učitelji mogu posuditi u školskoj knjižnici. Filmski naslovi namijenjeni su svima koji uživaju u dogodovštinama Stuarta Malog, Shreka, Tarzana i ostalih animiranih junaka.

HUMANITARNI KONCERT

U Hrvatskom narodnom kazalištu Zadar održana je 10. travnja 2012. godine promocija prvog samostalnog CD-a šesnaestogodišnjeg Ivana Dražovića pod nazivom „Bel Canto. Izvedena su djela Cordiferro /Cardilla, Leoncavalla, Puccinija, Augustina Lara, Trada, Di Capua, Schuberta, Califano/Cannija i Bixid/Cherubinija. Profesori glazbene škole Blagoje Bersa, Ivan Vihar i Melita Ivanović odsvirali su dvije skladbe kao gitaristički duo. Gost večeri bio je operni pjevač Jure Dražović, Ivanov stric koji je za ovu priliku došao čak iz Marseillea. Nastupile su i mlade plesačice s Odjela za klasični balet Vanessa Petešić i Marijana Šimunić pod vodstvom Sanje Petrovski. Ova manifestacija je uz promocijski dio, bila i humanitarnog karaktera jer je prihod od koncerta namijenjen učenicima naše OŠ Voštarnica – Zadar.

DAR MATICE ZADRANA

Predstavnici udruge Matica Zadrana: predsjednik Ivan Babić, tajnica Mirna Petricioli te članovi upravnog odbora Đurđica Andrović i Maris Nakić posjetili su našu školu 11. travnja 2012. godine. Udruga je, naime, otkupila fotografiju autora Đanija Ilića koji je organizirao humanitarnu izložbu za našu školu te nam je istu poklonila. Fotografiju koja nam je poklonjena izabrao je učenik Zdenko Zrilić, a danas ona krase zidove naše škole.

ODLAZAK U MIROVINU

Krajem 2012. godine ispratili smo našu dragu kolegicu Mirjanu Pejdo u mirovinu. Na svečanoj božićnoj večeri koju smo imali zajedno s djelatnicima OŠ Šimuna Kožičića Benje kolegici Mirjani ravnateljica Irena Dukić uručila je prigodni dar i cvijeće te joj poželjela sve najbolje u budućnosti.

Priredila: Knjižničarka, Danijela Petani, prof. bibl.

Prigodni darovi za kolegicu Mirjanu

Na božićnoj večeri nastupio je i školski band

INTERPRETACIJA DJEČJE PRIČE U NASTAVI

Korištenje dječje priče u nastavi ima brojne značajke u poticanju razvojnih područja kod djece. Istaknut ćemo komunikaciju, govorno-jezični razvoj, pažnju, zaključivanje i usvajanje pojmova, kreativnost i kritičko mišljenje te socijalno-emocionalne vještine kao što su prihvaćanje socijalnih načela, razumijevanje tuđih i vlastitih osjećaja, uzajamnost i bliskost. Odabir i interpretaciju dječje priče prilagođavamo dobi, interesima i receptivnim sposobnostima djece. Važno je pronaći najbolji način kako interpretacijom približiti priču djeci kako bi je doživjela i uživala u njoj. Pri tome je naglasak na emocionalnom u odnosu na spoznajni doživljaj sadržaja. Dječja priča može biti interpretativno pročitana ili poetski kazivana. Želimo naglasiti važnost žive ljudske riječi u poticanju komunikacije, jezičnog razumijevanja i govora u odnosu na kompjuterizaciju koja nudi djeci zabavne i privlačne sadržaje. Što su djeca mlađa, priča treba biti kraća zbog kratkotrajne pažnje. Korištenjem konkretnih, zornih materijala motiviramo djecu za sudjelovanje i uključivanje u rad kroz igru i zabavu. To mogu biti slike, lutke ili aplikacije od različitih materijala. Na primjeru interpretacije priče Zlatokosa i tri medvjeda poslužili smo se materijalom ručne izrade odnosno likovima izrezanim od filca u motivaciji djece za recepciju priče. Materijal je jeftin i jednostavan za izradu.

Interpretacija priče

U uvodnom dijelu sata odabiremo motivaciju u skladu s dobi i interesima učenika: razgovor, crtanje, slušanje prigodnih skladbi, zagonetke, kviz i sl. Slijedi interpretativno kazivanje priče kroz lijepljenje figurica od filca na podlogu slijedom radnje.

Primjeri prizora priče izrezani od filca

Zlatokosa ulazi u sobu s tri krevetića

Obitelj medvjedića

Zlatokosa bježi u šumu

Nakon ispričane priče slijedi emocionalna stanka te razgovor o dojmovima, što se učenicima više, a što manje sviđjelo. U glavnom dijelu sata učiteljevim usmjerenim pitanjima interpretiramo priču. U završnom dijelu sata možemo djeci ponuditi crtanje ili neku grupnu aktivnost kako bi upotpunili doživljaj priče, te kako bismo dobili povratne informacije o tome koliko su djeca razumjela sadržaj i emocionalno ga doživjela. Također se možemo igrati ili glumiti prizore iz priče.

Dragi učitelji i roditelji, ne zaboravite da se uz priče ljepše odrasta i ne dajte da ih potisne vrijeme sa svojim novitetima!

Priredila: Učitelj edukator-rehabilitator, Tina Colić, prof. reh.

UČENJE KROZ SVAKODNEVNICU

Baš svaki roditelj želi da njegovo dijete uči. Baš svako dijete ima prirodnu želju za učenjem. Zato je pomalo neobično da djeca općenito ne vole školu. Razlog tome možda leži u činjenici da naše škole pružaju više reproduktivnog nego funkcionalnog, onog upotrebljivog znanja. I roditeljima su nametnuti imperativi akademskih znanja. Tako nije rijetkost da roditeljima djece koje imaju razvojnih teškoća u ranim godinama stručnjaci savjetuju da „puno rade s djecom“, a poneki im predbacuju da „ne rade dovoljno“. Svaki roditelj želi najbolje svom djetetu i u želji da to najbolje i postigne krene s djetetom „raditi“ u strahu da nešto ne propusti. Ponekad slijede logiku „što više to bolje“ i mala djeca tako dobiju raspored koji bi teško slijedio i poneki student. U dobronamjernim savjetima „trebate raditi sa svojim djetetom“ ostane neki neizrečen zaključak da nije dovoljno ozbiljno ako se taj rad odvija s loptom, umjesto s olovkom u ruci... Kako bi dakle dijete trebalo učiti? To je kao da pitamo kako bi biljka trebala rasti. Djetetova priroda je da uči. Ono uči spontano, u svakodnevnim situacijama. I kao što biljci moramo osigurati dovoljno sunca, topline, vode i minerala, tako su i roditelji svaki dan, 24 sata na dan u prilici da djetetu optimiziraju učenje. Stanley Greenspan, poznati dječji psihijatar kaže da je ideja da pozitivni osjećaji leže u osnovi kognitivnog učenja još uvijek radikalna. Možda će to tako i ostati, ali sva sreća je da roditeljska intuicija tu ideju prirodno razumije. Istraživanja u području neurologijskih znanosti govore u prilog tome da su upravo emocije najodgovornije za razvoj djeteta od rođenja. Emocije daju smjer našem djelovanju i smisao našim doživljajima, emocije nam omogućuju da kontroliramo ponašanje, pohranjujemo i organiziramo svoja iskustva, konstruiramo nova iskustva, rješavamo probleme i mislimo (Greenspan S., Dijete s posebnim potrebama). Primjerice, najraniji djetetov koncept - koncept majke stvara se na temelju djetetovih osjeta majke - dodir, glas, miris i osmjeh majke. To postaje važno zbog osjećaja sigurnosti i ugone koje dijete pri tome osjeća i koje je vrlo brzo sposobno i predvidjeti. A osjećaji vezani uz doživljaj daju trajni odjek djetetovom umu. Emocionalno kodiranje doživljaja upravlja djetetovim učenjem. Pozitivne emocije su put uspješnog učenja. To učenje se najoptimalnije odvija kroz igru. Riječi Marie Montessori „Igra je djetetov rad“ najbolje ilustriraju poželjan odnos prema djeci kojoj je potrebno optimizirati učenje zbog razvojnih poteškoća. Tada roditelj dobiva različite savjete od različitih, međusobno nepovezanih stručnjaka koji se često slažu da je potrebno pojačano raditi. Niti jedan roditelj neće pogriješiti ako riječ „rad“ prevede u „igra“ i krene se s djetetom igrati. Igra je igra ako se odvija u pozitivnom emocionalnom ozračju. Igra je igra ako je spontana i slijedi djetetove interese i motivaciju umjesto da je odrasli vodi. Igra je igra ako u njoj uživa i dijete i roditelj. Tada je igra zaista i dobar posao. Onaj koji je najbolje ugođen da na djetetovu igru odgovori na najbolji mogući način je roditelj.

ŠTO UČITI KROZ IGRU?

Baš sve. Dijete u igri vježba svoje emotivne, motoričke, kognitivne, socijalne, komunikacijske i jezične sposobnosti. Kroz igru dijete stiče i gradi svoja iskustva, povezuje ih i integrira u postojeća, uči se predviđati. U igri dijete istražuje i gradi nove koncepte. Kada se u igri poznate situacije i predmeti koriste na nov način, potiče se fleksibilnije i kreativnije mišljenje. I tako prvih sedam godina. Polaskom u školu, obrazovni sadržaji ne mogu se uvijek usvajati kroz igru, iako je poželjno da i dalje veliki dio bude razigran. Ali se moraju uvijek odvijati u pozitivnoj emocionalnoj atmosferi i barem donekle slijediti djetetove interese. Što je s „radom“ kod kuće? Neke učiteljice vole djeci zadavati domaće zadaće jer djetetu daju osjećaj odgovornosti i uključuju roditelja u nastavni proces. Druge pak vole da se obrazovni sadržaji ostave za školu jer drže da djeca dovoljno dugo sjede u školi. I jedni i drugi imaju valjane argumente. Ono što roditelja zanima je kako može pomoći djetetu da lakše savlada sadržaje obrađene u školi? Osim naravno igre, roditelj može iskoristi svakodnevne situacije da biste dijete bolje povezalo naučeno i steklo trajnije vještine. Ako se u tom tjednu obrađuju proljeće, možete poći u šetnju da bi potakli dijete da uočava promjene u okolini. Kada u školi učimo o novcu, najbolje je s djetetom poći u samoposlugu i zajedno s njim obaviti kupovinu. Svaka prodavačica u lokalnom dućanu će rado pristati na suradnju ako joj najavite novog malog kupca i zamolite za malo strpljenja. Dajte djetetu ceduljicu na koju možete nacrtati ili napisati ono što treba kupiti. Samostalnost i samopouzdanje koje će na taj način graditi za dijete je neprocjenjivo. Zatim razgovarajte o tome kod kuće. Uvijek je dobro dati verbalni odjek vašim zajedničkim novim iskustvima. Ako se u školi obrađuju boje, možete s djetetom osmisliti jednostavnu igricu: npr. „vidim, vidim crveno“ u kojoj ćete naizmjenice tražiti u okolini sve što je crvene boje. Natječite se s djetetom, uključite drugu djecu, izmislite male nagrade (naljepnice) za dobro odrađenu partiju. To su igrice koje se mogu igrati dok se radi neki drugi posao, usput. Ako dijete uči brojeve, neće biti od prevelike koristi opet sjesti za stol i odgovarati na pitanje „koji je ovo broj?“. Štoviše, može izazvati upravo suprotan efekt. Umjesto toga dijete možemo zamoliti da nam pomogne postaviti stol. Koliko nam treba tanjura, koliko žlica?

Igra kao „Čovječe ne ljuti se“ je izvrstan način kako dijete može usvojiti koncept brojeva na zabavan način. Pri tome, ako igrate po pravilima, događa se još jedna vrlo važna stvar: dijete uči poštovati pravila, čekati svoj red (čekanje je vještina vrlo vrijedna vježbanja), uči pobjeđivati i gubiti. Još je bolje kada se u igru male djece unese pokret. Svi se sjećamo igre „Care, care gospodare“ u kojoj dijete može brojati svoje korake, skokove, okrete, sve prema broju koji mu zada „car“. Ako ne znate točna pravila improvizirajte, izmišljajte, igrajte se! I bez smišljanja posebnih igara, svakodnevni poslovi obavljani u emocionalno pozitivnoj atmosferi su odlična prilika za prirodno učenje. Dapače, vrlo je poželjno da dijete uči životne vještine i postaje samostalno i korisno. Umjesto učenja akademskih vještina na djetetu apstraktan način, radite to na konkretnim predmetima iz svakodnevnice. Dok vadite odjeću ili suđe iz perilice možete ih imenovati, opisivati (teško, lagano, veliko, malo), slagati parove, brojati, sortirati. Svaki kućanski posao može biti obavljen nešto sporije (možda i lošije), ali na korist cijele obitelji, a posebice djeteta koje gradi životne vještine on može postati mala kreativna radionica. Još jedan dobar optimizator učenja kojeg nikada ne smijemo preskočiti je podržavajuća i ugodna komunikacija. Kada želimo podučiti dijete prečesto upadamo u zamku postavljanja mnoštva pitanja što dijete stavlja u ispitnu situaciju umjesto u situaciju poticanja prirodne radoznalosti i uživanja u novim spoznajama i vještinama. Još ako pri tome kritiziramo, nestpljivi smo ili nervozni, dijete će prirodno poželjeti otići iz situacije što je normalna reakcija. Potrebno je pričati polagano, puno ponavljati poznate riječi na različite načine i pri tome ubaciti i ponešto novo. Potrebno je upotrebljavati sve moguće jezične vrednote da bi naš govor bio djetetu primamljiv – tonalitet, ritam, mimika, gesta – sve to će izazvati djetetovo zanimanje, a pomoći će mu u jezično-govornom i spoznajnom razvoju. Osim što pjevate djetetu poznate pjesmice i brojalice neka vam roditeljska kreativnost dozvoli improvizaciju na licu mjesta jer glazba i ritam su vrlo učinkovit medij za učenje i život. Kada djetetu pričate ili čitate priču, učinite to na način da priču modificirate u skladu s djetetovim interesima i mogućnostima. Djetetu slabijeg jezičnog razumijevanja priču skratite na ono što razumije, ali uvedite poneku novu riječ. Neka to ne budu samo imenice koje ćete moći lako pokazati prstom na slici. Nego i ostale vrste riječi koje možete pokazati i izvesti sami. Poskakujte kao Zlatokosa dok šeće šumom, budite iznenađeni kao ona kada vidi kućicu i uplašeni kada ugleda medvjede i sve to popratite jednostavnim rečenicama. Ne zaboravite da je djetetu potrebno puno ponavljati neku riječ da bi je ono razumjelo i naposljetku i samo upotrebljavalo. Omogućite djetetu različita iskustva. To može biti i obična zajednička šetnja u kojoj ste vidjeli kosa i otpjevali „ja sam ptica crna, a žut mi je nos“. A kada dođete kući opet dajte tom iskustvu verbalni odjek. Pri tome je najbolje zajedno prepričati, dramatizirati ili otpjevati netom proživljeno iskustvo umjesto postavljanja djetetu niza pitanja. Previše pitanja može emocionalno iscrpiti dijete i napraviti suprotni učinak – dijete može izbjegavati razgovor koji upravo želite potaknuti. Priča o onom što je dijete netom proživjelo i vidjelo, a više nije tu, razvija apstraktno mišljenje i kreativnost. U ugodnoj i podržavajućoj komunikaciji s djetetom vrlo su važne dvije stvari: imenovanje i čekanje. Imenujte ono što dijete trenutno vidi, radi i osjeća. Pri tome čekajte njegovu reakciju i ponovo imenujte. Može se postaviti i pravo pitanje u pravo vrijeme i strpljivo čekati djetetov odgovor koji može biti u skladu s djetetovim trenutnim mogućnostima. Ponekad je dovoljno oduševiti se kretanjem kojom je dijete pokazalo da razumije vaše pitanje, a ponekad možete pomoći djetetu i da završi cijelu jednu složenu rečenicu. Kako je obitelj djetetov najučinkovitiji moderator učenja, potrebno je reći i o jednom svakodnevnom gostu unutar naših obitelji koji često vodi glavnu riječ. Nemoguće je zamisliti svakodnevnicu velikog broja obitelji bez zvučne i slikovne kulise televizora. Za razvoj mozga sasvim malog djeteta slike i zvukovi koji dolaze s televizora su zapravo pogrešni prikazi realnosti. Neki stručnjaci idu tako daleko da televizor smatraju štetnim za dječji mozak i zabranjuju ga uopće, što je roditeljima teško provesti jer nekima upravo gledanje crtića omogućuje kratkotrajno obavljanje nekog posla u miru. Napokon i roditelji djeteta, kojem treba puno podržavajućeg odnosa da bi napredovalo, imaju pravo biti umorni i bezvoljni, imati loš dan, a da se pri tome ne osjećaju krivi. Dobar crtić tako može biti dobro sredstvo za učenje. Za manju djecu to mogu biti „Piko“, „Miffy“ ili neki drugi crtić jasne i lijepe animacije, jasnog i jednostavnog govora. Zajedničko gledanje crtića je lijepa prilika za učenje, pa čak i komunikaciju. Ali, dobro je ponekad i ugasiti televizor.

LITERATURA

Stanley Greenspan. Dijete s posebnim potrebama, Lekenik: Ostvarenje, 2003.

Lesley Britton. Montessori učenje kroz igru, Zagreb: Hena com, 2000.

Lynne Lawrence. Montessori čitanje i pisanje, Zagreb: Hena com, 2000.

URL:http://www.ranaintervencija.org/index.php?option=com_content&view=article&id=32:igra&catid=9:informacentar&Itemid=40 (3.4.2013.)

Priredila: Učitelj edukator-rehabilitator Dijana Miočić, prof. def.

POSTAVLJANJE GRANICE – DISCIPLINA SA SRCEM

Svi roditelji se katkad susreću s raznim oblicima neprihvatljivog ponašanja svoje djece, od agresivnih ponašanja, prkosa, ispada bijesa pa do laganja i ostalih buntovnih ponašanja adolescenata. Kao roditelji, težimo tome da naša djeca nauče izbjegavati takva ponašanja koja bi im mogla narušiti sigurnost, zdravlje, razvoj ili ugroziti druge osobe u okolini. Vođenje i usmjeravanje djeteta u usvajanju prihvatljivih ponašanja i načina izražavanja emocija jedna je od temeljnih roditeljskih zadaća. Zbog toga je važno od malih nogu djeci postaviti jasne, konkretne i definirane granice, kako bi dijete znalo što će mu roditelj tolerirati, a što neće, koje opcije ima na raspolaganju i što može očekivati kao pozitivan ishod svoje suradnje.

Ono što je važno kod postavljanja granica jest dosljednost. Ni u kojem slučaju nemojte popuštati djetetovim pritiscima jednom kad ste postavili granicu, jer na taj način pokazujete djetetu da ne mislite ono što govorite i da je u redu da dijete ne poštuje granice koje ste postavili. Osim toga, nedosljednošću riskirate djetetov bunt kada sljedeći put pokušate postaviti istu granicu. Granice se razlikuju od naredbi ili pravila jer se ne temelje na djetetovom strahu od reakcije roditelja (npr. ljutnja, kazna), već dopuštaju djetetu da doživi pozitivne ili negativne posljedice svojeg ponašanja u sigurnom okruženju. Na taj način pomažemo djetetu da ono bude odgovorno za svoje ponašanje, što je i cilj odgoja. Postavljanje granica je posebno djelotvorno ako se provodi u atmosferi međusobnog poštovanja, prihvaćanja i ljubavi. Važna je otvorena komunikacija koja uključuje brigu za drugu osobu, ali i za sebe, što neki roditelji često zaborave (stavljajući dijete u prvi plan, zaborave na sebe i svoje potrebe), jer mi smo djeci ogledalo, naše ponašanje djeca zrcalno imitiraju. Često roditelji „previše pričaju“ djeci u pokušaju da postave granicu, no to nema nikakav utjecaj na dijete. Djeca nakon nekog vremena prestaju slušati, dok roditelji ulažu napor u dokazivanju onoga što žele ili ih uvjeravaju u ispravnost svog stava. Roditelji tada misle da se iznimno trude i ulažu mnogo napora u komunikaciju s djetetom, no bez učinka. Pritom se ponekad služe manipulativnim načinom komunikacije (npr. optužuju, ili se trude izbjeći sukob s djetetom). Možemo navesti primjer u kojem roditelj nema osobnu granicu pa dijete školske dobi oblači i sprema za školu (iako to ono može samo). S vremenom dijete je potpuno pasivno kod izvođenja samozbrinjavajućih radnji, a roditelj kojeg to počinje zamarati ili nema vremena očekuje sada potpunu samostalnost djeteta. Dijete će se takvom novom roditeljskom zahtjevu opirati jer dosadašnji način je za njega postao uobičajen, a svojim ponašanjem roditelji nisu pokazali do kuda sežu njihove granice u „preuzimanju obveza oblačenja i higijene“. Na kraju moramo reći da koliko god roditelji ustrajali na granicama, djeca ih često uporno pokušavaju pomaknuti. I tada je opet veoma važna roditeljska reakcija koja se mora temeljiti na strpljivosti, dosljednosti i jasnosti što je prihvatljivo, a što nije.

Priredila: Psiholog, Maja Lovrin - Đurović, prof. psih.

DRAGOG GOSTA NIKAD DOSTA

* Gostoprimstvo, gostoljubivost (eng.hospitality) je srdačno primanje i lijepo dočekivanje gostiju (Anić, Rječnik hrvatskoga jezika).

Dogovor oko priprema za doček gosta

Dogovor je brzo pao. U kuhinji ćemo pripremiti pizzu, kupit ćemo kekse i sokove, a sve ćemo poslužiti u boravku. Nekoliko učenika je uredilo prostor, neki su u trgovini kupili namirnice, a svi smo zajedno sudjelovali u pripremi jela. Ostalo nam je samo čekati gošću. Sara je ušetala u svom prepoznatljivom stilu, sva vesela, lijepo uređena... Bila je jako srdačna, donijela nam je poklone, izljubila nas i izgrlila pa u jednom trenutku, nismo znali tko je domaćin, a tko gost. Nakon ugodnog druženja, ispratili smo našu dragu gošću s puno lijepih želja i ostavili naša vrata otvorena za sve drage i dobre ljude.

Priredila: Učitelj edukator – rehabilitator, Ivana Birsa, prof.def.

Kao što naslov kaže, druženja s nekim ljudima nam nikad nije dovoljno. Tako je i naša bivša učenica Sara Marinović ostavila veliki trag u našoj školi. Iako je završila svoje školovanje kod nas, jako nam nedostaje. Međutim, njezina popodnevna skupina PSP-a (produženog stručnog postupka) se dosjetila i odlučila - pozvat ćemo Saru u goste! I krenule su pripreme... Najprije smo Saru nazvali telefonom. Dogovorili smo se gdje ćemo se družiti i što ćemo pripremiti za zakusku.

„Domaćica“, od domaćina

Pizza prije....

...i poslije

Druženje uz zakusku

JEDNOM DAVNO BIO JEDAN... NIJEMI FILM

Trinaesta smotra plesnih, dramskih i glazbenih ostvarenja ustanova za djecu i odrasle s posebnim potrebama na međunarodnoj razini odnosno INKAZ ugostio je nekoliko stotina sudionika iz 48 ustanova/udruga iz Hrvatske, Slovenije i Bosne i Hercegovine od 16.do 18. travnja 2012. godine u Zagrebu. To su dani kada sve ustanove i njihovi korisnici pokazuju svoje glumačke i plesne sposobnosti u veselom i zabavnom okružju. Naši mali članovi Dramske skupine išli su rame uz rame popularnoj američkoj dodjeli Oscara te su se u kazalištu „Stara trešnja“ predstavili s dramsko-scenskom igrom Nijemi film: „U parku“. Nijemi film vratio nas je u davna vremena kada su filmovi snimani bez zvučne podloge gdje su mimika lica i pokreti tijela bili glavni alati za prikaz emocija, raspoloženja i razumijevanje radnje.

Na pozornici su naši glumici prikazali kako mladić zaprosi djevojku na klupi u parku, lopov ukrade zaručnički prsten, mladić i lopov se sukobljavaju, zaručnik vraća ukradeni prsten svojoj dragoj te oni zagrljeni i sretni odlaze u novi život...

Priredila: Učitelj edukator-rehabilitator, Ivana Birska, prof. def.

Spremni za nastup

Ispred „Trešnje“

Između generalne probe i nastupa

Ispred foto-galerije

Pa malo Zagreba

Pripreme pred nastup

KREATIVNA RADIONICA

IZRADA UKRASA OD PRIRODNIH MATERIJALA – MORSKE NAPLAVINE

Priredila: Učitelj edukator-rehabilitator, Daria Švorinić, prof. def.

Motivi Dalmacije izrađeni od naplavina

Za izradu ukrasa od morskih naplavina potrebno nam je :

Naplavine

Brusni papir, boje

Vrijedne ruke

Odabiremo najzanimljivije naplavine

Oblikovanje brusnim papirom

Bojanje naplavine

Naplavina poprima obrise kuće

Slaganje motiva

Spajanje dijelova u cjelinu

KARNEVALSKO VRIJEME

Tradicionalno karnevalsko vrijeme u Zadru i ove je godine započelo dječjim Karnevalićem. Vatromet boja i oblika, duhovitosti i originalnosti rezultirao je održavanjem povorke maškaranih grupa. Zadovoljni smo što i mi svake godine svojim sudjelovanjem i nastupom doprinosimo veselom ugođaju. U završnom dijelu u klubu Arsenal, predstavili smo se izvođenjem scenske igre uz taktove pjesme „Nije lako Bubamarcu.“

Ali to nam nije bilo dovoljno...

Čitavim prostorom naše škole tijekom veljače odzvanjao je smijeh i širio se miris pokladnih krafni i ostalih slastica.

Karnevalski ugođaj zarazio je sve te su veselje i ples mogli početi.

I naravno, najbolje kako znamo ispratili smo pokladne dane uz zajedničko druženje maštovitih i originalnih maskiranih likova.

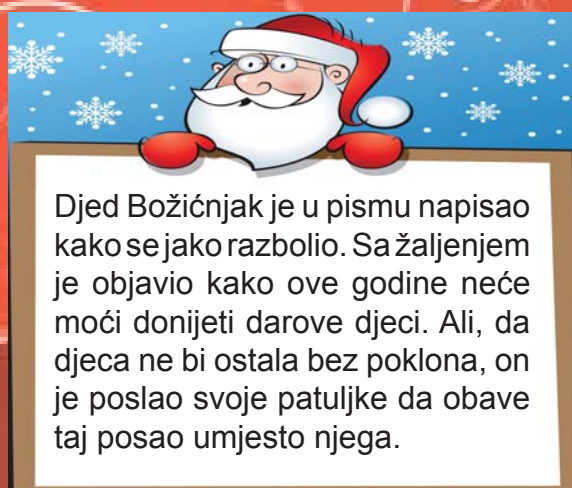
Priredila: Učitelj edukator - rehabilitator, Daria Švorinić, prof. def.

FOTOSTRIP

DJED BOŽIĆNJAK U EPIZODI: OPASNA PREHLADA

Priredila: Učitelj edukator-rahabilitator, Ivana Birsa prof. def.

Tiho je božićno jutro. Lucija i Filip čvrsto spavaju.

U kući Djeda Božićnjaka

Lucija i Filip su zamolili patuljke, pomoćnike Djeda Božićnjaka da ih odvedu do njega.

Djed Božićnjak je brzo ozdravio, a djeca su se pridružila njegovoj radnoj ekipi u dijeljenju poklona.

MI U MEDIJIMA

URL:
<http://www.voxportal.hr/video/stvaraonica-maste-prijateljstva-i-radosti/4057.html>
 (19. travnja 2012.)

Zadarski list, 6. lipnja 2012.

URL:
<http://www.voxportal.hr/video/35-godina-os-vostarnica/4249.html>
 (19. travnja 2012.)

Zadarski list, 20. travnja 2012.

URL:
[http://www.hrt.hr/index.php?id=469&tx_ttnews\[tt_news\]=165704&tx_ttnews\[backPid\]=468&cHash=0ac0cf600e](http://www.hrt.hr/index.php?id=469&tx_ttnews[tt_news]=165704&tx_ttnews[backPid]=468&cHash=0ac0cf600e)
 (16. svibnja 2012.)

URL:
<http://www.057info.hr/vijesti/2012-05-17/u-nijemom-filmu-ucenici-vostarnice-pokazali-kako-mladi-prosi-djevojku>
 (17. svibnja 2012.)

Zadarski list, 17. svibnja 2012.

Zadarski list, 4. lipnja 2012.

24SATA, 29. siječnja 2013.

Zadarski list, 23. siječnja 2013.